SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 5. | Redaktör och utgifvare: FRANS J. HUSS. Telefon: Brunkeberg 14 97. | NORDISKT MUSIKBLAD. Stockholm den 5 Mars 1906. | Expedition: Kammakaregatan 6. Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre. Annonspris 20 öre pr petitrad. | 26:e Årg.

Fridolf Book.

Vår såsom konservatoriilärare länge tjänstgörande, ansedde violinist, professor Fridolf Book, fyllde den 27 sistlidne februari 70 år och blef på sin födelsedag föremål för en rik och hjärtlig hyllning af anhöriga, vänner och lärjungar från när och fjärran. Från elever vid konservatoriet fick han mottaga en präktig blomsteruppsats med blågula band, hvarå gifvarnes namn voro textade, af hofkapellet, hvars medlem han så länge varit, förärades honom en af lager, rosor och nejlikor sammansatt lyra med band i de svenska färgerna. Från Musikaliska akademien erhöll han en med inskription försedd silfveruppsats, fyld med blommor och frukter, och en deputation från Mazérska kvartettsällskapet, hvars musikchef han varit i ett par decennier, öfverlemnade till honom å sällskapets vägnar dess guldmedalj samt en textad adress.

Såsom en hyllningsgärd åt den gamle, ännu lefnadsfriske och verksamme jubilaren meddela vi här hans porträtt jemte återblick på hans lefnadsbana och konstnärsskap.

Johan Fridolf Book föddes i Upsala d. 27 februari 1836, son af fanjunkaren och musikföreståndaren vid Uplands regemente C. P. Book och hans maka, född Österberg. Den unge Book började vid 10 års ålder sina musikstudier under faderns ledning och blef snart medlem af akademiska kapellet och teaterorkestern i Upsala. Sedermera bosatt i Stockholm tog han under längre tid undervisning i violinspel för konsertmästaren E. d'Aubert och anställdes 1852 som violinist i hofkapellet. År 1862 gjorde han en studieresa till Bryssel, Hannover och Paris, studerade i förstnämnda stad violinspelet för den berömde prof. Léonard, och sedan för den icke mindre berömde prof. Joachim. Fortfarande tillhörande hofkapellet, blef han der 1882 utnämnd till förste konsertmästare och var redan från 1870 lärare vid Musikaliska akademiens konservatorium, af hvilken han blef medlem 1872. Sin tjänst i hofkapellet lemnade Book 1889 och blef 1890 efter Julius Bagge Musikaliska akademiens kamrerare. Alltifrån 1884 och i öfver tjugu år har Book varit musikchef i Mazérska kvartettsällskapet och der flitigt medverkat som primviolinist vid dess sammankomster.

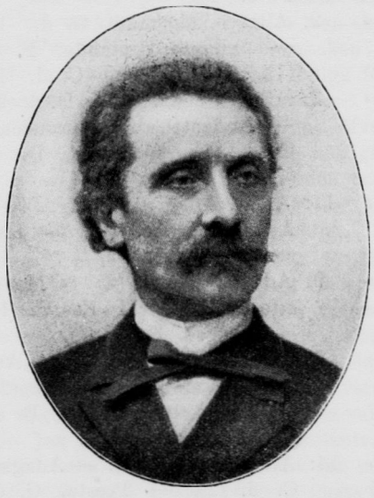

Fridolf Book.

Vid många tillfällen har Fridolf Book förr låtit höra sig på konserter, såväl egna som andras, men hufvudsakligen på sådana för kammarmusik. Redan under vistelsen i Paris konserterade han tillsammans med Trebelli, Pugno och Alard. Från 1871 till 1889 föranstaltades af honom kammarmusikkonserter i Vetenskapsakademien tillsammans med Richard Hagemeister, Conrad Nordquist och Fritz Söderman, (violoncellisten, broder till August Söderman), då äfven hofkapellisten A. F. Lindroth medverkade vid tillfällen, då Hagemeister var af sjukdom hindrad att biträda. Vid större verk, såsom t. ex. Beethovens Septett eller Gades Sextett, hade han naturligtvis äfven andra medhjelpare, och då verk med piano utfördes hade han så framstående förmågor som Ludvid Norman, fröken Hilda Thegerström, Richard Andersson och Jacob Hägg för pianopartiet. Utom klassikerna, Haydn, Mozart och Beethoven finner man på programmen namnen Spohr, Mendelssohn, Cherubini, Schumann, Schubert, Chopin etc. och af inhemska Norman och Franz Berwald.

Ett par kammarmusik-konserter gåfvos äfven af Book, jemte Lars Zetterquist, Anton Andersen och pianisten Aron Hultgren hösten 1883 och i början af 1884. Å den första af dessa utfördes stråkkvartetter af Beethoven och Haydn samt Pianotrio af Rubinstein, å den andra stråkkvartetter af Norman och Mozart samt Schumanns pianokvintett.

Book var sålunda, som man ser, en närmaste förelöpare på

detta fält till den för vår tid välbekanta Aulin-kvartetten, som med 1887 började sin verksamhet. Vi ha derför ansett det vara af intresse att något påpeka repertoaren vid de af Book ledda kammarmusik-soaréerna.

Bland Fridolf Books mest framstående elever kunna nämnas den talangfulla, tidigt hädangångna fröken Anna Agrell och n. v. konsertmästaren Lars Zetterqvist.

Book erhöll 1897 namn, heder och värdighet af professor och är sedan 1886 riddare af Vasaorden.

Mozarts pianosonater för undervisningen.

Ehuru pianosonaterna af Mozart icke äro så svåra som t. ex. Beethovens, böra de i allmänhet icke sättas fram för andra elever än dem, som hunnit ett godt stycke fram på undervisningsbanan. De äro nämligen till vissa delar icke så litet fordrande i tekniskt hänseende, hvarjemte deras polyfona konstruktion i och för rätta uppfattningen och utförandet kräfver större underbyggnad och mera moget omdöme hos eleven. Innan en sådan tager i hop med Mozartsonaterna, bör han, i fråga om sonatformen, hvilken genom sin organiska struktur och sina olikartade satsdelar utgör ett godt öfnings- och bildningsämne, ifrån de enklare, »sonatinerna», öfver Kuhlau, Dussek och Clementi, gå öfver till Mozart. Beträffande sonatinerna har man sådana, jemte de äldre af nyssnämnda kompositörer och pianopedagoger, af Herm. Berens, Reinecke, Chwatal, Gurlitt, Krausse, v. Wilm m. fl., en del förekommande i samlingar af sådana till pedagogiskt bruk. Såsom en första bekantskap med sonatinliteraturen kan rekommenderas, af äldre verk, Jacob Schmitts sonatiner och af nyare Ludvig Schyttes »barnsonater» (op. 109). Efter användande af dessa förberedande sonatin- och lättare sonatstudier kan, jemte en del af Haydns sonater, Mozarts framläggas för eleven. I särskilda pedagogiska samlingar finna vi en del af dessa utgifna, så på svenskt förlag »Utvalda sonater af Haydn Mozart och Beethoven» samt G. Brinks instruktiva häften af Haydns och Mozarts sonater.

Vanligast förekommer väl i musikbiblioteken, äfven såsom använda för undervisningen, Mozarts sonater i den fullständiga samling af dem som, redigerad af den bekante musikpedagogen Louis Köhler, utkommit i Edition Peters (N:o 486). Någon ordningsföljd i pedagogiskt hänseende förekommer emellertid icke i denna samling, hvarföre en anvisning till deras bruk i sådant syfte här må meddelas, om än klassificeringen af sonaterna i en kortare uppsats har sina svårigheter, alldenstund begreppen »lätt» och »svår» äro relativa och vexla i sonaternas olika satser. En sonat kan sålunda i en eller par satser rubriceras såsom »lätt», under det den tredje kan betraktas såsom »svår». I sådant fall är det väl riktigast att dela på satserna och spara den svårare till en högre undervisningsgrad.

Mozarts sonater äro med hänseende till tonarterna enkla nog, utan flere förtecken än 3. Sålunda gå i durtonarter 3 i C, 1 i G, 3 i D, 4 i F, 2 i B, 1 i A, 1 i Ess samt 1 i A moll, 1 i C moll. Den sistnämnda föregås af en Fantasia med en mellansats i B dur under det yttersatserna sakna förtecken. Inom de särskilda sonaterna kunna deras olika satser vara i skiljda tonarter, men inga af dessa hafva mer än 3 förtecken, undantagandes F dur-sonaten N:o 11, som har en mellansats, Adagio, i F moll; sålunda med 4 förtecken.

Med hänseende till svårighet är en af de 18 sonaterna, nämligen N:o 15, betecknad såsom »Sonate facile» och vid klassificeringen på denna indelningsgrund, d. v. s. i ordningsföljden för eleverna kunna vi sätta denna såsom N:o 1, och utmärka svårighetsgraden inom klammer, hvarvid 1 = lätt, 2 = mindre svår, 3 = svår. Sonaternas särskilda satser angifvas ock med deras tonarter samt en och annan påpekning rörande det tekniska. Sålunda ha vi ansett oss kunna göra följande uppställning, enligt hvilken ordningsföljden vid undervisningen bör iakttagas.

Sonat

N:o 15, »Facile»: Allegro, C-dur. — Andante G. d. — Rondo, C. d.

» 5: Allegro, F. d. — Rondo, F. d. (nästan lika Rondot i N:o 15, utom tonarten).

» 6: Allegro F. d. (1). — Adagio, B. d. (2), god fioritur och takt-öfning. — Assai Allegro F. d. (2).

» 2: Allegro moderato C. d. (1). — Andante cantabile, F. d. (1). — Allegretto C. d. (1).

» 3: Allegro con spirito, D. d. (2). — Andante con espressione, G. d. (1). — Rondo, D. d. (1).

» 11: Assai Allegro, F. d. (2). — Adagio, F. moll (2). — Presto, F. d. (2).

» 9: Adagio, Ess d. (2). — Menuetto I, B. d.; II Ess d. (1). — Allegro, Ess d. (1).

» 4: Allegro, B. d. (2) — Andante cantabile, Ess d. (2). — Allegretto grazioso, B. d. (2).

» 14: Allegro, G. d. (1). — Adagio, C. d. (2). — Presto, G. d. (2).

» 8: Allegro con spirito, C. d. (2). — Andante quasi Adagio, F. d. (2). Bra taktöfning. — Rondo, Allegretto grazioso, C. d. (2).

N:o 12: Andante grazioso, A. d., med 6 variationer (2). God öfning med oktaver, öfverläggning, takträkning etc. — Menuett, A. d., (2). — Alla turca, Allegretto, A (moll) d. (1). Bekant, i pianoskolor användt stycke.

» 7: Allegro maestoso, A. m. (2). God öfning för venstra handen. — Andante cantabile F. d. (3). God öfning med drill och andra fioriturer. — Presto, A. m. (3).

» 10: Allegro, D. d. (3). — Rondo en Polonaise, Andante, A. d. (2). — Tema, Andante, med 12 variationer. (3). God öfning för båda händerna.

» 13: Allegro, D. d. (3) — Adagio, A. d. (3) — Allegretto D. d. (3). Öfning för venstra handen.

» 16: Allegro, C. d. (3). — Andante, F. d. (2). — Allegro, C d. (2).

» 17: Allegro moderato, B d. (3). — Andante amoroso, Ess d. (2). — Rondo, Allegro (2).

» 1: Allegro (3), svår för venstra handen. — Andante, B d. (3). — Allegretto, F d. (3).

» 18: Fantasia. (Adagio, Allegro, Andantino, Piu Allegro). — Sonat, C m., (3). — Molto Allegro. — Adagio, Assai Allegro. Såväl Fantasian som Sonaten utmärkt vackra och lämpliga som konsertstycken, alltså för elevers förmåga och uppfattning väl svåra.

F. H.

FÖLJETONG.

Marietta-valsen.

Händelsen tilldrager sig i Budapest. Fram på natten sitter i en salong ett sällskap herrar lyssnande till ett zigenarkapell och vid sina cigarrer njutande af kaffet med tillbehör. Under det zigenarne spelade en behaglig valsmelodi, yttrade doktor Kertesz: »Ser ni den här valsen erinrar mig om mitt nyligen gjorda påstående, att i fråga om kvalitén, äfven af andliga produkter, stämningen under konceptionen spelar en roll, då hjärnan lika litet kan frigöra sig från tilldragelserna för tillfället som från den omedelbara omgifningen. Den som i en oeldad vindskupa skall skrifva noveller om drottningar, kan ej skapa drotningar utan maskerade tvättmadamer. Å andra sidan skulle en hofman svårligen vara i stånd att åstadkomma en äkta folklifsbild, ty hans personager skola, honom sjelf till trots, bära, sidenstrumpor och spännskor. Likaså måste man tänka att den, som skrifver en fin, graciös vals har

haft tillfälle att vistas i en elegant salong i sällskap med sköna kvinnor. Det är derför säkert att en något så när begåfvad menniska kan för sig konstruera den konstnär, ur hvars hjärta dessa sköna tonvågor framströmmat». »Så konstruera honom då», utropade en af de i sina länstolar makligt utsträckta herrarna.

Doktor Kertesz gjorde en bifallande nick och svarade: »Jag skall försöka, och frukta inte för, att jag kommer för långt ifrån verkligheten. Jag anser honom för en elegant ung man, som alltid går i utsökt toalett, med den modernaste blomman i knapphålet, och som helst vistas i fruntimmerssällskap. Så mycket är säkert: denna musikaliska ädelsten kom till i ett luxuöst arbetsrum på en dyrbar kabinettsflygel, kanske under champagnestämningen efter en bal, eller vid läsandet af en doftande billet doux. I alla händelser var komponisten i en salig dröm, lik en af kung Renés blondaste pager».

Nyfiken vände sig husets herre till zigenarmusikens dirigent, i det han sade: »Hvad var det för en vals, som ni nyss spelade?»

Den tilltalade tog fram ur violinlådan ett smutsigt notblad, som han räckte fram, och en af herrarne läste på detsamma »Marietta-vals af Désiré Croce».

»Hvem är denne Désiré Croce», utropade flere af gästerna. Ingen kunde ge upplysning derom, och doktor Kertesz stod fast vid, att komponisten måtte tillhöra den utländska diplomatkåren. Då några af de unga männen ifrigt motsade honom, kom det till vadhållning, och en närvarande jurist åtog sig att genom herr Croces förläggare eller komponistens biografi utreda saken. Under fortsatt fästande och musik af zigenarkapellet glömde man snart Marietta-valsen och dess mystiska kompositör.

* * *

Omkring en vecka derefter sökte juristen upp sina vänner på klubben och sade dem: »Om ni i afton vill komma upp till mig på en stund, så skall jag presentera för er hr Croce».

»Hvem?» utropade doktor Kertesz.

»Herr Croce, kompositören till Marietta-valsen».

Doktorn fattade nyfiken i armen på juristen, utropande: »Så fins han då här i Budapest?»

»Javisst; jag väntar er bestämdt vid niotiden».

På den bestämda tiden var det glada laget församladt hos advokaten, och betjenten kom in med ett öfvertaligt glas, som han ställde på bordet.

»För den unge maestron», förklarade värden.

Kort före tio klingade tamburklockan, och doktor Kertesz, förfäktaren af konceptionsstämnings-teorien blickade i stor spänning mot dörren. Men då den obekante trädde öfver tröskeln, undföll honom ofrivilligt ett utrop. Ty så många vinterrockar han än sett under sitt unga lif, den nykomnes öfverträffade alla som i den genre kommit för hans ögon. I detta konstverk af lappmosaik hade man svårt att utfinna grundstommen, och här och der visade sig fjäder och dun af mysteriös härkomst. Alldeles bortkommen såg sig doktorn omkring, under det värden på det mest ogenerade sätt presenterade gästen för sällskapet: »Herr Krauss, med konstnärsnamnet Croce, kompositören till Marietta-valsen!»

Alla togo honom i hand. I detta ögonblick inträdde ett stadsbud i rummet, dignande under bördan af en marmorskifva, som han bar på hufvudet.

»Hvad är det der», frågade en af herrarna, som under den allmänna förbluffelsen först kom sig före.

Croce bugade sig artigt. »Det der», förklarade han tjenstvilligt, »är manuskriptet till Marietta-valsen.»

»Den här marmorskifvan? Högst märkvärdigt! Förunderligt!» utropade de närvarande gästerna.

»Sätten er nu vackert ner», uppmanade värden, som sökte lugna sitt sällskap, »och maestron skall vara så älskvärd och berätta för oss uppkomsten till hans förtjusande vals. Men först och främst, min bästa vän, lägg af er öfverrocken.»

Croce gjorde en lustig grimas. Men då betjenten tjenstaktigt ställde sig bakom honom, lät han utan motstånd men med en martyrs saktmod det imposanta plagget glida öfver sina axlar. Ett rop af förfäran trängde öfver läpparne på förfäktaren af konceptionsstämnings-teorien — komponisten stod i skjortärmarna inför sällskapet, »Sapperment!» utropade denne, »åter igen denna distraktion... jag har glömt, min själ, att taga på mig bonjouren.»

Värden gjorde en lugnande åtbörd. »Hvad betyder väl det», sade han. »Ville verkligen veta, hvarför man skall behöfva en bonjour under öfverrocken... Vi äro alla slafvar under löjliga fördomar i detta som i andra saker.»

Försiktigt bar betjenten ut öfverrocken, herr Croce störtade häftigt i sig ett glas vin och, då värden ånyo fyllde glaset, ännu ett, hvarefter han begynte sin berättelse, som följer.

»Marietta-valsen skref jag för tre månader sedan en stormig morgon. Äfven i min själ rasade en våldsam orkan. Du gode gud! Hvad hade det också icke varit för en natt! Under två långa dagar hade jag inte fått något varmt i mig och med vidskeplig ängslan vakade jag öfver ett par kopparslantar i min ficka. För detta mynt får man till och med i den yttersta förstaden ingen lifbergare och med ostillad längtan flanerade jag halfva natten från ena kaféet till det andra. Då vaknade hos mig kommunisten: hvarföre skulle just jag förnekas hvarje jordisk njutning? tänkte jag. Men till sist, hvad kan väl hända mig? Jag dricker en varm kaffegök, och så låter jag ödet ha sin gång. Har öfverkyparen hjärtat på rätta stället, så låter han mig löpa, hvarom inte, nå, så blir jag utkastad. Och beslutsamt trädde jag in i ett kafé...

Värden nickade bifall. »Naturlig», sade han, »är, när allt kommer omkring, den medfödda rätten för hvarje dödlig att lifva upp sig med en kaffegök, när han fryser.»

»Jag slog mig ned», fortfor Croce, »och innehållet af koppen var i en handvändning tömd. Sedan bläddrade jag en stund i tidningen — men plötsligen stod hjärtat still och jag tappade andan. Blek stirrade jag på golfvet. Hvad tror ni, mina herrar, låg där, på ett afstånd af knappast två steg ifrån mig?»

»Hvad då, hvad då?!

I högtidlig stämning sträckte herr Croce ut armen.

»Jo, en silfverpenning, en glänsande, ögonbländande silfverpenning... Hade en förströdd gäst förlorat den, eller en välvillig fé till min fromma och hjälp lagt dit den?... Det visste jag inte, men denna penning betydde för mig ett stolt aftåg med högburet hufvud... Jag sprang upp för att rycka till mig skatten, men förskräckt satte jag mig åter ned...»

»Men hvarför då?» frågade doktor Kertesz otålig.

»Vid bordet näst intill satt en annan gäst, som också med begärliga blickar betraktade det värdefulla myntet. Äfven han hade i följd af min närvaro icke lagt vantarne på det dyrbara fyndet, ty han hade märkt, med hvilket begär mitt öga var fästadt vid detsamma. Kokett låg silfverslanten der liksom en skönhet, som uppvaktas af två rivaler. En viss instinkt tillhviskade mig: hungra ut honom! Och med skenbar likgiltighet tog jag åter tidningen i min hand. Men under det jag låtsade, som om jag fördjupade mig i densamma, betraktade jag med tungt hjärta främlingen, som, likt mig, förskansad bakom ett berg af tidningar, tycktes afvakta sakens utgång.»

Nyfiken frågade nu värden:

»Nå, och hvem fick slutligen silfverslanten?»

»Till klockan tre på morgonen», fortfor Croce utan att låta afbryta sig, blef den stumma förbittrade striden oafgjord. Då lutade sig främlingen uttröttad mot bordskifvan och tillslöt sömnig sina ögon. Detta moment begagnade jag mig af för att hastigt bocka mig ned — men i ett nu hade min slipade rival rest sig upp.

»Herre», hviskade han argt till mig, »med hvad rätt vågar ni taga upp det här myntet?»

»Väck nu intet uppseende», svarade jag förargad, utan uppställ i hast edra villkor.»

»Dela vi summan?» ljöd det åter sakta till svar.

»Må ske!» återtog jag missnöjd.

Han slog sig ned vid mitt bord och presenterade sig: »Drávai, målare».

»Fagnar mig», sade jag, »komponisten Croce». Jag lade penningen på marmorbordet, men — hvem kan beskrifva vår förfäran, när vi närmare betraktade den? Ack, mina herrar, mitt hjärta klappar ännu, när jag tänker derpå. Silfvermyntet var falskt, en värdelös, illa gjord imitation».

»Hvad är nu att göra?» sade Drávai.

Bedröfvad svarade jag: »Ni kan lätt fråga det, ty ni har betalt er schnaps. Hela min tillgång består af två kopparslantar».

Målaren skrattade högt. »Då är ni rikare än jag», sade han, »ty jag eger inte så mycket en gång».

Resigneradt begynte vi att hvissla. Drávai slog takten med teskeden. Sedan togo vi i uppsluppen galghumor våra vattenglas, klingade med hvarandra och drucko brorskål.

Kaféets andra gäster hade längesedan försvunnit; misstänksamt betraktade oss värden på stället. Suckande yttrade målaren: »Om de ändå hade kastat ut oss!...

Plötsligt fick jag en idé — klockan var nu öfver fyra — och sade till Drávai:

»Har du en blyertspenna?»

»Ja».

»Hit med den!»

Han lemnade mig det begärda och jag begynte för mig sjelf gnola på Marietta-valsen. Fru Musica var bohèmen nådig. En underbar stämning grep mig och en här af melodier omsväfvade mig. Efter en knapp halftimme hade jag extemporerat Mariettavalsen och uppteckna den på marmorbordet.

Undrande frågade målaren:

»Hvad är det der?»

»Opus 40 deklamerade jag patetiskt, i det jag vinkade värden till oss.

»Hvad behagar ni?» sade denne, framträdande till oss.

»Min herre», började jag i säker ton, »i följd af en obegriplig tillfällighet ha vi båda glömt våra penningbörsar hemma. Visserligen hade jag kunnat lemna er mitt guldur i pant, men samma oblida öde har också fogat, att jag ej har det på mig. Vi skulle ha varit tvungna att stå i skuld till er, om icke jag lyckligtvis blifvit i tillfälle att erbjuda er en lysande affär».

»Och hvari består den affären?»

»Här, på detta kalla marmorbord», fortfor jag högtidligt, kan ers högvälborenhet läsa en af århundradets skönaste valser, om ni för resten kan läsa noter. Jag, komponisten, öfverlåter åt er förlagsrätten från denna dag under fyratusen år, om ni jemte efterskänkande af likviden för vår förtäring betalar oss en krona».

Kafévärden skrattade hjärtligt och handeln var afslutad. Förlagsrätten sålde han till en musikhandlare, som nog haft sin goda förtjenst på mitt opus 40, äfven om han fått betala marmorskifvan. Men vi frossade upp honoraret med detsamma».

Doktor Kertesz, som fantiserat om attachén med modeblomstret, det exotiska arbetsrummet med flygeln och den eleganta miljön, drog sig undan till sin fåtölj som snäckan i sitt skal. Men Krauss-Croce höjde sitt glas med de orden: en skål för Mäcenas, kafévärden!»

Musikpressen.

På Breitkopf & Härtels förlag, Leipzig, har utkommit (Volksausgabe)

för piano, 2 händer:

Sibelius, Jean: *Sonate*, F. dur, op. 12. Pr. Mk 3.
» » *Kyllikki*, Drei lyrische Stücke. Op. 41. Pr. 2 Mk.

för piano, 4 händer:

Sibelius, Jean: *Karelia-Ouverture*. Op. 10. Pr. 2 Mk.
» » *Karelia-Suite*. Op. 11. Pr. 3 Mk.

för en röst med piano:

Sibelius, Jean: *En slända*. Die Libelle. (e — tvåstr. b). Ord af Oscar Levertin. Op. 17 N:o 5.
» » *Illalle*. An der Abend. (d—ess). Ord af A. V. Forsman. Op. 17 N:o 6.
» » *Lastu lainehilla*. Der Span auf den Wellen. (c—d). Ord af Ilmari Calamnius. Op. 17 N:o 7; — à 1 Mk.

för två violiner, viola och violoncell:

Novák, Vitezsla. *Stråkkvartett*. D dur, Op 35 (liten kvart-uppl.). Pr. 2 Mk.

——

Att Sibelius är en intressant och originell nutidskomponist känner man nu till i hela musikvärlden. Man vet också, att stundom hans idéer äro mera djärfva och egendomliga än musikaliskt anslående på samma gång han kan bjuda på tonsättningar af den mest enkla och upphöjda skönhet, såsom t. ex. hans »Athenarnes sång». I ofvanstående, af den tyska förlagsfirman utgifna verk af Sibelius finna vi de egenskaper hos tonsättaren, hvilka nyss påpekats, framträdande.

Sonaten är ett intressant arbete, hvars första sats, Allegro molto, är tämligen svår men tacksam att instudera. På några ställen (t. ex. sid. 6 vid pp och motsvarande på nästa sida) förekomma dissonanser, som örat har svårt att finna sig vid. Andra satsen, Andantino, B. moll, vexlar mellan detta tempo och ett något vildt fantastiskt Presto (först med 3 kors, sedan återkommande med 6 b.), som förefaller oss mindre vackert, och slutar med ett lugnt andante (»Tempo 1») i koralartad kyrkoton. Mellan satsens båda Presto är en enkel melodi, uppburen af arpeggierad bas. Sista satsen, ett Vivacissimo i F. dur, är mest lättfattlig och oaktadt det hastiga tempot icke särdeles svårspelt

Af de tre *Kyllikki*-stycken anslår oss minst det första, ett af Largamente inledt Allegro med något krångliga, kärfva tongångar; de båda andra deremot äro originella och vackra på samma gång, N:o 2 ett Andante, N:o 3 Commodo och Tranquillo (i vexlande tonarter). Egendomligt är det tvära afbrottet före det med första temat inträdande slutet, som upptager de båda sista sidorna.

Den vackra *Karelia*-musiken är af den bekante finske pianisten Karl Ekman bearbetad för 4 händer. — Den första af op. 17 tillhörande solosångerna, *En slända*, har, som synes, svensk och tysk text. Det är en ganska egendomlig recitativisk sång, hvars strofer här och der afslutas med en i cadens uthållen drill, hvarigenom sången tycks ämnad till konsertföredrag. Tonhöjden sträcker sig också till höga b, tagande en mindre vanlig röst i anspråk. Sången *Illalle* (Am Abend) är en enkel melodi, ackompanjerad af triolackord. Texten finsk och tysk, likasom i den äfven enkla och vackra sången *Lastu lainehilla* (Spånet på vågorna).

Kvartetten af Novák är densamma, som spelades här af Prager-kvartetten och hvarom vi då yttrade oss. Första satsen är en Fuga, andra satsen kallas Fantasia, börjande med Allegro passionato, hvarpå följer ett sostenuto, vidare ett Allegretto »quasi scherzo» och derpå första tempot med ett »largo misterioso». Något egendomlig zigenarmusik karakteriserar kvartetten, som är ett mera lärdt än musikaliskt fängslande verk. Detsamma förekommer här i partitur, litet format men med särdeles tydligt fintryck.

Med blotta förståndet har ännu ingen blifvit konstnär, om han än egt all kunskap och skicklighet i verlden.

A. B. Marx.

Litteratur.

Finsk Musikrevy. Andra januarinumret är ett Mozarthäfte, innehållande: Mozarts konstnärskap af D:r E. v. Komorzynski. — Små medel, stora verkningar, af G. A G. — Mera Mozart, af Rud. Breithaupt. — Mozart, af Otto Andersson. — Ur den utländska musikpressen. — Notiser.

Första februarihäftet innehåller; Titurel (Förspelet till »Lohengrin») dikt af Alceste). — Ur Pacius' brefsamling.— Bruckners IV Symfoni (med notillustr.) af Ax. v. Kothen — Bernhard Henrik

Crusell af K. Flodin. — Sånger af Sibelius (Fransk upplaga af J. d'Offœl.) — Insänd litteratur. — Musikanmälningar af Er. Furuhjelm. — Notiser.

Till Crusells biografi medföljer ett särdeles fint proträtt af honom.

Neue Zeitschrift für Musik n:o 3 innehåller: Wolfgang Kirchbach: Gesang und Wort. — Noten am Rande, etc; — N:o 4 D:r Ludw. Schiedermair: Mozart und die italienische. Oper — prof. Wilibald Nagel: Die Wiederbelebung von Mozarts Klaviersonaten. — N:o 5 D:r Wilh. Altmann: Tonsetzer der Gegenwart. XIV. Hugo Kaun (med porträtt och solosång med piano: »Und hab' so grosse Sehnsucht doch,» för låg röst; tysk och engelsk text). — N:o 6 Calligula: Zeit- und Streitfragen. 6. Konsertdirektionen. — Neue Musikalien. — Oper und Konzert etc. — N:o 7: Walter Niemann: Neue Klaviersonaten. I. — Karl Thiessen: Neue Lieder. — Noten am Rande etc. — N:o 8: Tonsetzer der Gegenwart. XV Georg Schumann, von Paul Hielscher (m. porträtt.) — Rich. Batka: Richard Wagner und die Prager Mozart-Tradition, Noten am Rande etc.

Zeitschrift d. Internationalen Musikgesellschaft. Jahrg. VII. Heft. 5. Febr. 1906 innehåller: Alfr. Heuss (Leipzig): Das dämonische Element in Mozarts Werken. — Ch. Maclean (London): The Brittisch School on View. — P. Wagner (Freiburg in Schweiz): Hugo Riemann, Handbuch der Musikgeschichte. — W. Altmann: (Berlin-Friedenau): Die deutsche Musiksamlung (Reichs- Musik- Bibliothek). Musikberichte etc.

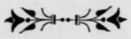

Från scenen och konsertsalen.

Kgl. teatern.

Febr. 18. Rossini: *Wilhelm Tell.*
» 19. Tschaikowsky: *Eugen Onegin.*
» 21. R. Wagner: *Tannhäuser.*
» 23. Mozart: *Figaros bröllop.*
» 24. Adam: *Konung för en dag.* (Nemea, Zelida: fru Hellström, frk Hesse; kung Mossul, prins Kadoor, Zephoris, Piffear, Zizel, Atar: hrr Mandahl, Sellergren, Malm, Nylander, Grafström, Ericson.)
» 25. Mozart: *Don Juan.*
» 26. Donizetti: *Regementets dotter;* Mascagni: *På Sicilien.*
» 27. Thomas: *Mignon.*
» 28. Verdi: *Aida* (Amneris: frk Walleni, deb.)
Mars 1. *Wilhelm Tell* (Arnold: hr Schwebach, deb.)
» 3. *Figaros bröllop.*

Östermalmsteatern.

Febr. 18—28, Mars 1—3. Caryll: *Hertiginnan af Danzig.*
» 25. *Vermländingarne* (matiné.)

Musikaliska Akademien.

Febr. 19. Konsert af Mischa Elman. Bitr. pianist: hr Louis Edgen.
» 20. Konsert af frk Anna Ulmgren. Biträdande: hr Jackson Norris, frk Märtha Ohlson.
» 26. Konsert af grefvinnan Aina Mannerheim. Ackompanjatör: hr Armas Järnefelt.

Vetenskapsakademien.

Febr. 20 Konsert af finska kantelespelaren hr Olli Suolahti.
» 21. Konsert af löjtnant Erik Elfgren. Biträdande: hr Ax. Runnquist, frk Märtha Ohlson.

Johannes kyrka.

Febr. 18. Orgelkonsert af dir. Otto Olsson. Biträdande: frk Zelma Wall, hr Ax. Runnquist.

Berns' salong.

Febr. 28. Symfonikonsert. 1. R. Wagner: Förspel till »Mästersångarne»; 2. J. S. Bach: Air; 3. Tschaikowsky: Symphonie pathétique; 4. Mendelssohn: Uvertyr till »Midsommarnattsdrömmen»; 5. Haydn: Andante med Variationer, ur »Kaiserkvartetten; 6. Kaun: Vineta: symfonisk dikt; 7. Wagner: »Tannhäuser-uvertyr.

— —

Från operan har man inga andra nyheter att förmäla än ett par debuter, hvarjämte omnämnandet af senaste symfonikonsert, d. 17 febr., återstår. Denna, den tredje i ordningen af Beethovencykeln, upptog B-dur-symfonien och Pastoralen, F-dur, mellan hvilka fröken Sigrig Lindberg, som sällan låter höra sig här, utförde de båda violinromanserna i F- och G-dur med orkester. De välkända symfonierna fingo det bästa utförande under ledning af hr Järnefelt, som har stor förmåga att förläna klarhet, uttryck och precision åt framställningen. Fröken Lindberg spelade med ren och vacker ton på sitt klangfulla instrument de välkända romanserna och skördade, likasom hofkapellet och dess dirigent, varmt bifall af de fulltaliga åhörarne.

Fröken Wallenis debut som Amneris var en stor framgång. Partiet är något för lågt för hennes röst, men i stället var höjden så mycket mera briljant och den dramatiska framställningen företedde så mycken liffullhet och uttrycksfullhet i plastik och mimik, att debuten blef en afgjord succès. Hr Schwebachs Arnold hade vi ej tillfälle att se och höra. Han säges emellertid ha lyckats mindre väl i detta parti än Tonios.

Södra teatern har nu hunnit in på 60-talet af föreställningar med sin nyårsrevy »Kalle Munter». Pjesen är naturligtvis, såsom hr Norlanders föregående revyer, en kedja af lustiga situationer och kupletter om fjolårets händelser till rätt väl funna molodier. Utförande och uppsättning förtjäna beröm.

Östermalmsteaterns nyhet torde vi få tillfälle att i nästa nummer omnämna.

Konsertrevy. Redogörelse för de å föregående nummers repertoarlista upptagna konserter fortsättes härmed i kronologisk ordning, innan de i detta nummer anförda omnämnas. Den af hr Husberg 22 jan. gifna konserten i K. F. U. M.-salen gafs oss ej tillfälle att bevista. En annan konsert konkurrerade samma afton med hans. — Första folkkonserten af Konsertföreningen, som d. 28 jan. egde rum i Katarina kyrka, hade med anledning af att Mozarts 150:de födelsedag inträffade dagen förut endast kompositioner af honom på programmet, nämligen 1. Uvertyr till »Idomeneo»; 2. Larghetto för klarinett (hr A. Löfgren) och stråkorkester; 3. Recitativ o. aria (Susannas,) sista akten ur »Figaros bröllop» (fröken D. Hesse); 4. Romans och rondo ur »Serenade», B-dur n:o 10 för 2 ob., 2 klar., 2 altklar., 4 valdhorn, 2 fag. och kontrabas; symfoni, G. moll. Den fulltaligt besökta konserten gafs under ledning af föreningens ordinarie dirigent hr Tor Aulin.

Efter slutadt gästspel på Östermalmsteatern gaf fru Wiehe-Berény en »populär matiné» i Musikal. akademien med ett dussin sånger i den lätta variétegenre, som är hennes specialitet. Bland numren på hennes program stodo ett par af hennes man, »Den nye vise» af Bögh, »Lady Lu» af Ch. Kjerulf, Brahms »Ach moder, ich well en ding han!» etc. Den lilla lifliga divan blef naturligtvis lifligt applåderad. — Från denna genre är ett stort steg till Prager-stråkkvartettens prestationer. Det länder ej vår musikpublik till heder att dessa voro fåtaligt besökta. För värdefull kammarmusik borde dock Stockholms musikaliska publik räcka till, men hvarken den utmärkta violoncellisten Suggia eller Pragarne hade mer än halft hus. Icke en gång de här så bekanta Brysslarne fingo spela för fulltalig publik. Beethoven — förstås — den känner vår konsertpublik till, och Beethoven lockar alltid folk, men äfven annan kammarmusik än denna mästares borde kunna intressera vänner af ädel musik, i all synnerhet dem, som sjelfva idka kammarmusik, och dessa äro här ganska talrika. Den första Prager-konserten inleddes med Mozarts G dur-kvartett n:o 12, genialisk och fängslande alltigenom, särskildt roande i menuetten med sin kraftiga rytm. Derpå följde Beethovens serenad, D dur, för violin, alt och violoncell. Denna i populär stil hållna komposition hör till Beethovens tidigare verk och bär opustalet 8. Det består af 6 kortare satser: Marcia, Menuetto, Scherzo, Allegretto alla Polacca, An-

dante quasi-Allegretto con variazioni, Marcia. (Notturno op. 42 för piano och altviol har Beethoven själf arrangerat efter denna serenad). Sista numret Dvoràks kvartett, F dur op. 96 (»amerikansk» — D. var 1892—95 konservatoriedirektör i Newyork) med motiv af negermelodier är högeligen intressant, egendomlig och vacker på samma gång. Särdeles anslående är andra satsen, Lento, mot hvilken det ystra Scherzot bildar en verksam kontrast. Andra och sista konserten vid detta besök gafs d. 12 febr. och upptog bekanta stråkkvartetter af Haydn (D d. n:o 35), Beethoven (D d., op. 18 n:o 3) och Dvorák (Ess d., op. 51). Det varmblodiga föredraget och ypperliga samspelet hos denna kvartett elektriserade i hög grad publiken. Också besvarades bifallet hvarje gång med extranummer af någon kvartettsats — ovanligt nog vid konserter af detta slag.

En konsert, som egentligen skulle ha nämnts före Pragarnes, såsom gifven före deras, är Konsertföreningens 3:dje abonnemangskonsert d. 6 febr. Denna inleddes med en ny (sommaren 1905 komponerad) symfonisk dikt, »Sfärernas harmoni» af Andr. Hallén med Goethes »Spherenklänge» till motto. Kompositionen är ett väl instrumenteradt, välklingande verk utan mera utpräglad originalitet. Efter detta följde Cesar Francks underhållande »Variations symphoniques» för piano och orkester, förut (1902) här utförda af konsertf., äfven då med hr Stenhammar, som nu lika excellent skötte pianopartiet. Tredje programmet utgjordes af tre sånger af Ludv. Norman, »Den ångrande», »Hvarför tvista?» och »Höst», (alla till ord af Wirsén), klangfullt sjungna af fru Edling med af hr Aulin arrangeradt orkesterackompanjemang, detta väl lyckadt, så vidt orkester kan ersätta det ursprungligen för sången tänkta och skrifna pianoackompanjemanget. Slutnumret, Berlioz' »Harold en Italie», symfoni för stor orkester med oblig. altviol (hr Chr. Sandqvist) har icke förr utförts här. Dess särskilda delar äro följande: a) Adagio (Scène de melancolie, de bonheur et de joie) Allegro; b) Allegretto (Marche de Pelerins, chantant la prière du soir); c) Allegro, Allegretto (Sérénade d'un Montagnard des Abbruzes à sa maitresse); d) Allegro frenetico (Orgie de Brigands, souvenirs de scènes précédentes). Då Berlioz skrifver om sig sjelf: »De förherskande egenskaperna i min musik är det lidelsefulla uttrycket, den inre elden, den rytmiska egendomligheten, det ovanliga, öfverraskande», så är denna symfoni en illustration till denna bekännelse. Det färgrikt instrumenterade verket med ofta fantastiska idéer innehåller många vackra melodiska partier och präktig klangverkan i instrumentation och harmonisering men också det vildaste orkesterbuller som kan åstadkommas. Kompositionen tillkom (1834) på initativ af Paganini, som för sig önskade en konsert för altviol med orkester. Hr Aulin med sin orkester, såväl som solisterna, fru Edling, hr Stenhammar och hr Sandquist, voro föremål för rikt bifall af den fulltaliga publiken.

Att Mischa Elman är en liten storhet erkännes nu allmänt; särskildt har nyligen så i England som Tyskand hans utförande af Beethovens konsert af kompetenta kritiker berömts som prestation af en mognad konstnär. På sin första konsert denna gång, d. 13 febr. i Musikal. akad. spelade han: Lalo: Symphonie espagnole, Händel: Sonat, E dur, Bach: Präludium, Beethoven: Romans, F dur och Paganini-Auer: Caprice-Etude; på sin andra, d. 19 febr., Mendelssohns konsert, Saint-Saëns' »Rondo capriccioso» och Bazzinis virtuosstycke »Ronde des Lutins», Märchen af Aulin jemte extranummer. Den talrika publiken var naturligtvis hänförd, och ej utan skäl, kan man säga. Den biträdande pianisten, en ung hr Louis Edgen, lät höra som solonummer Schumans Symphonische Etuden, Chopin: Etude Ess moll, Scherzo, H moll och F moll-Fantasie samt Polonaise af Liszt. God teknik syntes vara den mest framstående egenskapen hos honom.

Fröken Anna Ulmgren visade sig på sin konsert, d. 20 febr., ha hunnit ganska långt i utbildning af sin talang. Med betydande fingerfärdighet förenar den unga pianisten både kraftigt och mjukt anslag. Hennes program upptog mycket fordrande saker. En lätt förklarlig rädsla vid första offentliga uppträdandet gjorde väl, att alla dessa ej kommo till sin fulla rätt. Mera rutin och fortsatta studier skola nog medföra den säkerhet, klarhet och mångsidighet, som karakteriserar den fullt utbildade konstnären. Programmet upptog: Bach-Tausig: Toccata och Fuga, D moll, Beethoven: 32 variationer, C moll, Chopin-Liszt: Chant polonais, Gess dur samt Prelude (D m), Nocturne (B m) och Ballad (G moll) af Chopin samt slutligen Liszt: Chapelle de Guillaume Tell, Etude (Dess d.) och Polonaise (E dur). Hr Jackson-Norris biträdde, ackompanjerad af fröken Märtha Ohlson, med tre sånger af Brahms och tre af Hugo Wolf. Konserten var talrikt besökt. Samma afton uppträdde på Vetenskapsakademien en ung finsk kantelespelare och sångare, Olli Suolahti, för första gången här, och vann, som det säges, — ty nyssnämnda konsert hindrade oss att höra honom — mycket bifall med sitt föredrag. Programmet upptog först ett kantele-solo, sex finska folkvisor och en hans egen, »Fiskmåsens visa», jemte ett par andra sånger. Ytterligare ett par konserter i slutet af förra månaden få vi, af nu bristande utrymme, omnämna i följande nummer.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. teatern. Uppförandet af operan »Judinnan» har genom herr Menzinskys inträffade opasslighet kommit att uppskjutas.

Fröken Valb. Svärdström, som sedan slutet af januari vistats utrikes såsom Jenny Lind-stipendiat, har med stort bifall sjungit i Hamburg på en konsert, som stadens nya konsertorkester gaf till firande af Mozarts minne. Stor framgång vann hon sedan på den förut omnämnda konserten i Köpenhamn, som af hrr Aulin och Stenhammar der gafs.

Musikföreningen ger sin andra abonnemangskonsert för innevarande säsong tisdagen den 13 dennes i Musikaliska akademiens stora sal, hvarvid för första gången härstädes framföres Liszts stora oratorium Kristus för soli, kör och orkester under prof. Nerudas ledning och med biträde af k. hofkapellet. Som solister medverka fruarna Schjerven och Claussen samt hrr Malm och Wallgren.

Nya Filharmoniska sällskapet kommer att på sin andra abonnemangskonsert, i slutet af mars, utföra J. S. Bachs Mattheuspassion.

Fru Dagny Grunerts omnämnda konserterande härstädes har tillsvidare uppskjutits.

Fru Mally Högberg, den omtyckta sångerskan, som debuterat på operan och ofta medverkat här vid konserter, förbereder en egen sådan till den 14 dennes i Vetenskapsakademien.

Direktör Albert Ranft, den företagsamme, mångdubble teaterchefen, firade den 19 febr. sitt 30-årsjubileum som skådespelare, hvarvid han, likasom vid 25-årsjubileet, på mångfaldigt sätt af sujetter, vänner och andra teaterchefer m. fl. blef firad. Bland andra föräringar hugnades den om dramatiska konsten särskildt väl förtjänte direktören med vasaorden.

Sitt 25 års-jubileum som lärare i musik och sång vid Jacobs allmänna läroverk kan musikdirektör Johan Lindegren denna termin fira. Herr Lindegren, som 1865 aflade organist- och skolkantorsexamen vid musikkonservatoriet härstädes och sedan under några år tjenstgjort vid detsamma som lärare i kontrapunkt, antogs nämligen i febr. 1881 som lärare i sång och musik vid Jakobs lägre allmänna läroverk. Sedan år 1884 är han, som bekant, kantor i Storkyrkan. Bland hans elever i musikens teori kan nämnas Hugo Alfvén.

Sven Scholander har nyligen gjort en sångarturné i norska landsortsstäder och Kristiania och af den talrika publiken mycket väl emottagits. En broder och konkurrent till honom, Torkel Scholander, sjöng i slutet af febr. för första gången i Köpenhamn och skulle sedan företaga en turné genom danska städer.

I Berns' salong gafs under anförande af dess orkesters nye kapellmästare, Frans von Blon, en symfonikonsert, som i allmänhet fick ett förtjänstfullt utförande. Programmet är förut i detta nummer anfördt och upptog bl. a. den mycket fordrande Symphonie pathétique af Tschaikowsky.

Hr von Blon, som nu för första gången gästar Stockholm, har på kontinenten och i Amerika sedan länge förvärfvat sig ett namn. Född 1861 i Berlin och elev från därvarande k. akademi, har han sedermera fullkomnat sig under ledning af mästare sådana som prof. Joachim, Wirth, Dorn m. fl. Särskildt har han gjort sig bekant som ledare af Berliner Tonkünstler Orchester och Berliner Philharmonisher Blas Orchester, hvilka han med framgång anfört på resor genom Tyskland, Ryssland, England och Skottland. Den sistnämnda af ofvannämnda orkestrar representerade vid världsutställningen i St. Louis förra året på ett bemärkt sätt den tyska tonkonsten.

Den första vokala folkkonserten med kommunalt understöd gafs af Stockholms borgarskolas konsertkör söndags afton den 25 febr. i Musikaliska akademiens stora sal. Programmet upptog tonsättningar af Andréas Hallén, däribland kompositörens nya juloratorium med text af Annie Quiding.

Som det ej beredts Sv. M. T:s referent tillfälle att taga notis om borgarskolans musiktillställningar, kunna vi ej heller om denna närmare yttra oss.

Samma afton lär »Stockholms allmänna sångförening» haft konsert i Vetenskapsakademiens hörsal.

Delsbostintan, fru Ida Gawell-Blumenthal har nyligen gifvit en soaré i Vetenskapsakademiens hörsal. Som vanligt framkallade hon stormande bifall med sina bitar: Drängen, Delsbokarlar, Krestningen, Insektspulvret m. fl. Fröken Zelma Wall medverkade med folkvisor, och mellan dessa nummer utfördes folkdansar, hvilka likaledes hälsades med stort bifall. Salen var väl besatt.

Fru Ellen Nordgren-Gulbranson, den berömda svensk-norska Wagnersångerskan, gästar för närvarande Norge och har under sitt uppehåll i Kristiania medverkat vid en stor Wagnerkonsert, som under direktör Halvorsens ledning gafs på Nationalteatern. Hennes prestationer, bland hvilka kunna nämnas Elsas dröm, Elisabeths hälsningssång och Isoldes »Liebestod», framkallade stormande bifallsyttringar.

Arbetarinstitutet, hvars söndagskonserter pågå som vanligt, gaf den 18 febr. en »Mozartsafton», hvarvid utfördes Pianokvartett, Ess-dur, Violinsonat, D-dur. Aria ur »Figaros bröllop» samt sångerna Violblomman och Till Cloë. Medverkande voro fru H. Munthe Sandberg, fröken Märtha Ohlson och Ebba Björkbom, hrr dir. C. A. Bergström och N. Zedeler.

Upsala. På härvarande teater har Selanderska sällskapet uppträdt och bl. a. af pjeser med musik uppfört »Bröllopet på Ulfåsa», »Trollkarlen vid Nilen», »Orfeus i underjorden» och »Cornevilles klockor».

Den 16 febr. konserterade här å Gillesalen operasångaren John Forsell med biträde af pianisten fröken Märtha Ohlson. Prager-kvartetten har vid tiden för sista Stockholms-besöket låtit höra sig härstädes.

Från våra grannland.

Helsingfors. Febr. 7—23. Af teatrarne har i fråga om musikpjeser denna tid Finska T. uppfört »Regina von Emmeritz» och Folkteatern »Prinsessan på Cypern» samt »Lilla Helgonet». — Den 9 konserterade här pianisten Josef Slivinski i universitetssalen och i samma lokal den 13 Georg Schneevoigt, den här såsom violoncellist och lärare länge verkande, nu varande dirigenten för Kaim-orkestern i München. Programmet på hans konsert upptog: 1. Bruckner: Symfoni n:o 4; 2. Beethoven: »Leonora»-uvertyr n:o 3; 3. Händel: konsert för stråkorkester; 4. R. Wagner: Vorspiel till »Tristan» och Isoldes Liebestod. Den 19 gafs en symfonikonsert af Filharmoniska sällskapet med orkesterkompositioner af Hugo Alfvén, som själf dirigerade. Dessa utgjordes af: 1. Symfoni n:o 2, D-dur; 2. En skärgårdssägen; 3. »Midsommarvaka». Om denna skrifver A. U. i Hufvudstadsbladet: »Hr Alfvén synes främst vara den lärde teoretikern, som med betydande förmåga och säker beräkning formar och utvecklar sitt material. Detta har dock långifrån alltid den ädla metallens fullödiga valör. Deraf orsaken, att man vid denna konsert främst röjde den förfarne »musiklärde», men af den inspirerade »tonskalden» endast skönjde konturerna». Anmälaren finner sig öfverraskad af begrafningspsalmens införande i symfonin, hvilken han sätter lägre än de andra orkesterverken.

Vid de populära konserterna i Societetshuset har utom hr Schnedler-Peterson som dirigenter uppträdt herr Schneevoigt och d. 20 hr Alfvén, som då, äfven där, framförde sin »Skärgårdssägen» och »Midsommarvaka».

Af finska konstnärer har fru Aino Ackté nyligen med stor framgång konserterat i Leipzig och den unga pianisten frk. Elli Rängman i Berlin väckt uppmärksamhet på en sin konsert.

Kristiania. Febr. 8—21. Nationalteaterns pjeser med musik har denna tid utgjorts af »Fossegrimen» och »Elverhöj», derjemte har den 11 febr. gifvits en symfonikonsert med hr Thorv. Lammers som biträdande sångsolist. D. 12 konserterade här »den franska violnocellisten», frk. Marguerite Caponsacci med biträde af hr D. Jeisler och operasångaren Halfdan Rode. Dagen derpå gafs populär kontert af studentsångföreningen. D. 15 gaf fru Clara Hultgreen en sångafton med biträde af hr Eyvind Alnæs; d. 17 konserterade i Logens stora sal pianisten Martin Knutzen med biträde af hrr Backer-Lunde Strange och Guii samt ett par dagar senare en annan pianist, hr Brandt-Ranzau — hr Sven Scholander har gifvit ett par visaftnar med program af svenska, tyska och franska visor samt till slut Bellmanssånger. Vid Hildur Andersens och Langekvartettens 2:dra konsert utfördes stråkkvartett af Joh. Svendsen och pianokvartett af Dvoràk.

Köpenhamn. Febr. 8—21. Kgl teatern har uppfört »Orfeus og Eurydike» med fru Dagny Grunert som Orfeus. Hon säges ha gjort stor lycka till följd af »sin vackra, mörka stämma, sitt ståtliga yttre och sin musikaliska kultur». Af andra pjeser med musik har teatern denna tid uppfört »Liden Kirsten», »Elverhöj», »Don Juan», »Figaros bröllop» och baletten »Toreadoren». Bland öfriga teatrar ha, beträffande musikpjeser, Fredriksbergs uppfört »Zigenarbaronen» och Casino d. 21 en nyhet »Ydunsfabler» i 4 akter af P. Fristrup och C. Arctander. Musik af Aug. Enna. Kritiken finner texten underhaltig och att musiken »står för högt, saknande humor och godt lynne».

Konserter gåfvos d. 15 och 20 af Mischa Elman, sistnämnda dag äfven af frk. Caponsacchi med bitr. af hr Jeisler. Pianoaftnar ha gifvits af fru Dagmar Bendix-Liebrecht och Marie Westergaard. Vid Palä-konserten d. 13 utfördes »Helios-uvertyr» af Carl Nielsen, Pianokonsert, C moll, op. 43 af O. Malling, sorgmarsch af Hartmann och Gades »Elverskud».

Från andra land.

Petersburg. Ett minnesmärke öfver Glinka, ryssarnes »egen» operakompositör, aftäcktes d. 17 febr. i Petersburg. Därvid närvoro några af storfurstarna, en stor del högre ämbetsmän, deputationer från konstnärssällskap och framstående personer inom musikvärlden. Raden af festtal öppnades af storfurst Konstantin, som själf gör anspråk på att vara konstnärligt anlagd. Han roar sig nämligen med skriftställeri.

Svensk Musiktidning.

Nordiskt Musikblad. — **26:te** årgången. — *För hvarje musikaliskt hem, utgifves 1906 efter samma plan som förut, innehållande* ***populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter*** *med* ***biografier*** *etc. Tidningen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). Pris* ***5 kronor*** *pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å* ***Expeditionen, Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården,*** *i* ***bok- och musikhandeln,*** *å posten och tidningskontor.* ***I landsorten*** *bäst å* ***posten.***

Obs.! *Nyttan af en musiktidning för musikbildningen i hemmet torde ej kunna bestridas. Framför dagliga tidningar eger en sådan fördelen att den förvaras och bildar, så att säga, en musikhistorisk uppslagsbok. Rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiklifvet är högst och rikast utveckladt. Svensk Musiktidning meddelar ock en kontinuerlig redogörelse för musiklifvet i vår hufvudstad, i landsorten samt i Norges, Finlands och Danmarks hufvudstäder etc., biografier med fina porträtt, instruktiva artiklar, följetonger m. m.*

OBS. Porträtt med biografier i ***N:o 1: Oskar Bolander. — A. W. Myrberg; — Signe Rappe; N:o 2: W. A. Mozart. — Sigrid Vesterlind. — Edouard Risler. N:o 3: Anna Ulmgren. — Marguerite Caponsacchi. — Mischa Elman; N:o 4: Magna Lykseth-Schjerven.***

J. G. Malmsjö
PIANINON
FLYGLAR
Göteborg.

PIANOLEKTIONER

efter bästa metod, ledande till god teknisk och verkligt musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfven ske skriftligen. Mottagning kl. 9—10 f. m. och 3—4 e. m. Tel. Brunkeberg 14 97.

Kammakaregatan 6, I tr öfv. gården.
Frans J. Huss.

Å Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6, samt i bok- och musikhandeln finnes till salu

MELODISKA MINNESBLAD

4 Pianostycken — *Barcarole, Mazurka, Canzonetta, Nenia* — af Frans J. Huss. Pris 1 kr.

Albumblad.

5 melodiska tonstycken
af
Adrian Dahl.

(Romans. Humoresk. Perpetuum mobile. Aftonstämning. Marche triomphale). — ***Prisbelönt musikbilaga*** — finnes till salu å 1 kr. å Svensk Musiktidnings expedition.

Festmarsch

för piano af
Gustaf Hägg.
Denna vackra och ståtliga marsch kan köpas eller rekvireras å Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6.
Pris 50 öre.

Svensk Musiktidning

inbindes i starka klotband med guldpressning för 1: 50 pr årg. om man hänvänder sig till A. F. Högbergs Bokbinderi, 22—24 David Bagaresgata.

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris endast kontant å expeditionen.

För Porträttsamlare!

Fina Sköntrycks-exemplar af Svensk Musiktidning, flera årgångar, säljas billigt å tidningens expedition.

Pianomagasin.

Svenska Pianinos: Största lager från J. G. Malmsjö, Kongl. Hofleverantör, S. Andersson, Bergqvist & Nilsson, I. P. Löfberg & C:o, Stavenow & C:o m. fl.

Utländska Pianinos: från G. Schwechten, Steinweg Nachf. och Uebel & Lechleiter.

Flyglar: från J. G. Malmsjö, Steinweg Nachf. m. fl — **Orglar:** från Mason & Hamlins verldsberömda firma.

Begagnade instrument tagas i utbyte.

Gust. Petterson & C:o,
13 Malmskilnadsgatan 13, Stockholm.

Organist-, kyrkosångare- och klockarebefattningen i Varnhems församling af Skaraborgs län

varder härmed förklarad till ansökan ledig inom 60 dagar, räknadt från den dag, denna annons första gången införts i Post- och Inrikes-Tidningar.

Lön: såsom organist m. m.: innehafvande af organistbostället 1/4 mtl. Sandtorp Sven Månsgård i Eggby församling,

såsom klockare; 100 kr. årligen,

såsom vaktmästare vid de De la Gardieska grafvarna: f. n. 200 kr. årligen som hyresbidrag, men, i den händelse församlingen skulle vid den s. k. Kyrkogatan uppföra föreslaget boningshus, i hyresbidragets ställe fri bostad.

Härjämte påpekas, att, sedan järnvägsstation blifvit förlagd helt nära kyrkan, antalet af dem, som besöka Varnhems klosterkyrka och de De la Gardieska grafkoren, i betydlig mån ökats.

Vederbörliga ansökningshandlingar insändas till kyrkorådet i Varnhems församling, adress: *Varnhem.*

Varnhem den 9 februari 1906.

Armand von Sydow.
Kyrkoherde.

Tonminnen.

Melodiska Pianostycken.

Jubelpolonäs, Canzonetta, Gamla tider, Valse mignonne, God natt! af *Fr. J. Huss.* Pris 1 kr.

Säljes och rekvireras hos *Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6.*

INNEHÅLL:

Fridolf Book (med porträtt). — Mozarts pianosonater för undervisningen, af F. H. — Följetong: Marietta-valsen. — Musikpressen. — Litteratur. — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten, från våra grannland och andra land. — Annonser.

Gustafson & Påhlsons Boktryckeri, Stockholm 1906.